

Informace o vydaných publikacích

*Anotace vybraných publikací
akademických pracovníků FF ZČU v Plzni
vydaných v letech 2013–2014*

Anotace vybraných publikací akademických pracovníků FF ZČU v Plzni vydaných v letech 2013–2014

CABADA, Ladislav, HLOUŠEK, Vít a JUREK, Petr (2014): *Party Systems in East Central Europe*. Lanham: Lexington Books. 220 s. ISBN 978-0-7391-8276-5.

Cílem knihy *Party Systems in East Central Europe* je nabídnout komplexní komparativní analýzu vývoje, současné podoby a hlavních charakteristik stranických systémů v deseti zemích středovýchodní Evropy (Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Polsko, Rumunsko, Slovensko a Slovinsko), které vstoupily do Evropské unie v rámci tzv. východního rozšíření, a dále Chorvatska, které přistoupilo k Evropské unii v polovině roku 2013. Autoři se zabývají tradicemi stranického pluralismu před nástupem komunistických režimů, stranictvím v době komunistických režimů, formátem a fungováním stranických systémů v současnosti, vazbami mezi politickými stranami a společnostmi, problematikou konfliktních linií a v neposlední řadě působením stran ve vládách. Kniha je určena nejen odborníkům na danou problematiku z řad politologů, ale také zájemcům věnujícím se příbuzným disciplínám a studentům sociálně-vědních oborů.

DOUBRAVOVÁ, Jarmila (2014): *The Hidden Unity. An Experimental View on Aesthetics and Semiotics of Music in the Czech Milieu*. Frankfurt a. M.: Peter Lang GmbH. Internationaler Verlag der Wissenschaften. Academic Research. 120 s. ISBN-978-3-631-65500-9.

Kniha je založena na čtyřicetileté práci s jedním typem hudební analýzy. Činí tak na základě neznámé více než stoleté historie české experimentální estetiky. Nabízí vhled

do významovosti hudby, v níž se vedle jiných faktorů uplatňuje též fiktivní akce: vztahuje se ke kontextu intrapersonálního, interpersonálního a sociálního aspektu komunikace. Historie české experimentální estetiky počíná koncem 19. století u Otakara Hostinského a plynule navazuje přes Otakara Zicha k Antonínu Sychroví a dalším experimentátorům v poslední třetině 20. století s přesahem do století následujících. Přirozeně se měnila nejen technika experimentů, ale hlavně hypotézy, které se experimentálně ověřovaly. Interpersonální hypotéza byla formulována v 60. letech na pozadí výzkumu skupinových procesů. Do oblasti estetiky byla přenesena na základě analýz hudby 20. století a dále pak ověřována v kontextu sémiotiky hudby a zpracování dat metodou GUHA. Řada téměř tří desítek studií, prezentovaných na konferencích v Evropě i USA, byla pak soustředěna jednak v publikaci z r. 1998 „Dialog a imaginace. Interpersonální hypotéza umění/m“ (Praha: Supraphon), jednak nově a s jiným materiálem v publikaci vydané v mezinárodním nakladatelství.

GOJDA, Martin, JOHN, Jan a kol. (2013): *Archeologie a letecké laserové skenování krajiny*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni. 256 s. ISBN 978-80-261-0194-9.

Publikace obsahuje výsledky identifikace a mapování archeologických památek v měřítku celých segmentů krajiny prostřednictvím leteckého skenování, čemuž nebyla doposud ve větší míře v české archeologii věnována pozornost. Jsou prezentovány nové metody velkoplošného nedestruktivního výzkumu archeologických památek, které řeší otázky spjaté s většími krajinnými celky a s prosazováním nedestruktivních průzkumů oproti tradičním archeologickým odkrytům. Kniha nabízí první ucelené výsledky uplatnění leteckého laserového skenování při průzkumu krajiny s archeologickými památkami, které jsou zachovány na povrchu terénu. Na příkladu nových projektů jsou sledovány možnosti a limity leteckého laseru v archeologii, řešeny metody analýzy a interpretace získaných dat.

HASMANOVÁ MARHÁNKOVÁ, Jaroslava (2013): *Aktivita jako projekt. Diskurz aktivního stárnutí a jeho odezvy v životech českých seniorů a senierek*. Praha: Sociologické nakladatelství. 171 s. ISBN 978-80-7419-152-7.

Pojem „aktivní stáří“ v současnosti působí jako zaklínadlo téměř všech vládních dokumentů věnujících se problematice stárnutí, stejně tak jako populárních obrazů „obdivuhodných“ seniorů. Koncept aktivního stárnutí představuje seniorský věk jako období, jež má být naplněné aktivitou ať již ve formě prodlužujícího se pohybu na trhu práce, celoživotním vzděláváním nebo sportem či dalšími nově se rozvíjejícími zájmy. Tato kniha usiluje o kritické zhodnocení tohoto konceptu a zároveň o zmapování způsobů, jakými se idea aktivního stárnutí promítá do konkrétních životních stylů českých seniorů a senierek. Kniha mapuje diskurz aktivního stárnutí skrze analýzu dokumentů věnovaných problematice stárnutí a především prostřednictvím tříleté etnografické studie center nabízejících volnočasové aktivity pouze pro seniory, která se k ideji aktivního stárnutí

silně vztahují. Představuje přitom aktivní stárnutí jako techniku biomoci. Zároveň vyzdvihuje roli aktivity jako výrazného mechanismu konstrukce normativního obrazu „dobrého stáří“, který na jednu stranu slouží seniorům jako prostředek vymezení se vůči stereotypním obrazům stárnutí, na druhé straně se ale jeho prostřednictvím konstituuje nové nerovnosti založené na možnosti/ochotě „aktivně stárnout“. Jakým způsobem se proměňovaly společenské představy o tom, co to znamená stárnout? Kde se vzala idea aktivního stárnutí a jak dopadá na konkrétní životy seniorů a senierek? Co to znamená aktivně stárnout? Kdo a jak významy aktivity vymezuje? Jaké jsou nezamýšlené důsledky idey aktivního stárnutí? Je důchod v současné době „třešničkou na dortu“, dobou odpočinku a zábavy? Kde se vzala tato představa a jak se k ní vztahují čeští senioři a seniorky? Proč se lidé ve stáří zapojují do center pro seniory a vzdělávacích kurzů? Jak samotní senioři vidí své vrstevníky? Jsou ženy ve stáří aktivnější než muži? Může aktivita fungovat jako nový mechanismus utváření nerovností ve stáří?

JAKOUBEK, Marek (2013): *Vojvodovo: identity, tradice a výzkum*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury. 288 s. ISBN 978-80-7325-327-1.

Kniha je již pátou monografií o obci Vojvodovo. Co nového tato publikace přináší, předznamenává již samotný její název. Publikaci zahajuje kapitola zabývající se otázkou, proč se vlastně Vojvodovo jmenuje Vojvodovo. Následující kapitola představí Vojvodovo v doposud opomíjené perspektivě „výkladní skříň“ metodistické misie v Bulharsku. V další se čtenář bude moci seznámit s vojvodovskými výzkumnými aktivitami bulharského etnologa Vladimira Penčeva – autora, který v osmdesátých letech minulého století „objevil“ Vojvodovo coby badatelské téma. V pořadí pátá kapitola je věnována textům vojvodovských rodáků a jejich potomků ve vztahu k formulaci a uchování jejich svébytné identity. Jejím leitmotivem je snaha vykázat a doložit, že před řadou let vznesené pochybnosti nad existencí memoárové produkce vojvodovských Čechů, potažmo nad existencí příslušného společenství vůbec byly neopodstatněné. Četba následné kapitoly čtenáře upomene, že ačkoli bylo Vojvodovo v letech 1900–1950 českou vesnicí, obývaly obec i další etnické, resp. konfesní skupiny, konkrétně pak doposud opomíjené místní Bulhaři, kteří více než polovinu doby existence „českého“ Vojvodova tvořili druhou nejpočetnější skupinu místních obyvatel. Kapitola sedmá je věnována osobě, resp. výzkumům a dílu B. Nikolova, bulharského badatele, který byl patrně prvním, kdo po odchodu místní české komunity Vojvodovo během svých výzkumů navštívil a svým poznatkům vtiskl písemnou podobu. V závěrečné kapitole jsou pak diskutovány sporné otázky provázející vojvodovská zkoumání a zveřejňování jejich výsledků.

KODET, Roman (2014): *Rakousko-Uhersko a Osmanská říše před první světovou válkou*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni. 242 s. ISBN 978-80-261-0318-9.

Představovaná monografie analyzuje vztahy mezi Rakouskem-Uherskem a Osmanskou říší v letech 1878–1914. Tato problematika stojí poněkud neoprávněně stranou zájmu

historiků zabývajících se příčinami první světové války. Avšak vzhledem k tomu, že po porážkách z let 1859 a 1866 zůstal jedinou sférou velmocenského působení monarchie Balkán, byl postoj Istanbulu pro Vídeň do značné míry klíčový. S přihlédnutím ke slabosti svého velmocenského postavení, neměla habsburská monarchie zájem o změnu politického uspořádání na poloostrově, a proto sledovala výhradně mírové pronikání do této oblasti. Proto bylo v jejím zájmu udržet územní integritu evropské části Turecka, neboť většina kombinací možných teritoriálních změn by pouze posílila potenciální nepřátele podunajské monarchie. Právě neschopnost udržet tento politický princip v průběhu balkánských válek (1912–1913) způsobila nenapravitelné oslabení pozice Rakouska-Uherska na Balkáně, což v létě 1914 vedlo vídeňské politiky k přesvědčení, že musí volit válečný kurz, dříve než rivalové monarchie vytlačí Rakousko z celého poloostrova a připraví jej o velmocenské postavení.

KOROSTENSKI, Jiří (2014): *Istorija Rossiji*. Kirov: Raduga-Press. 246 s. ISBN 978-5-906544-41-4.

Monografie Historie Ruska je tematicky zaměřena na ruskou historii a česko-ruské vztahy. Největší pozornost je věnována analýze klíčových událostí a vývojových trendů z období let 1861–1945. Zkoumané období totiž patří ke stěžejním nejen z hlediska ruské, ale i české a evropské historické perspektivy. Uvedené historické souvislosti jsou v monografii podrobeny rozboru, v němž jsou též využity poznatky ze sociologie, psychologie, historického zeměpisu, filozofie, kulturologie a dalších disciplín. Práce se opírá nejen o respektovanou vědeckou literaturu z oboru, ale využívá i časopisecké články a memoárovou literaturu, z čehož pramení interdisciplinární povaha monografie. Publikace tak poskytuje studentům rusistických oborů, ale i zájemcům o ruskou historii ve vztahu k českým dějinám odpověď na řadu problematičtějších otázek, které se vztahují k prezentované etapě ruských dějin.

KRATOCHVÍL, Miloš (2013): *Francouzská epistemologie (přehled vývoje do poloviny 20. století)*. Praha: Triton, 2013 (spoluvydavatel Západočeská univerzita v Plzni). 296 s. ISBN 978-80-7387-671-5.

Francouzská epistemologie je velmi vlivnou filosofickou tradicí a je považována za zdroj historické epistemologie. Kniha mapuje kontext jejího zformování na přelomu 19. a 20. století a představuje hlavní témata a nejvýznamnější představitele až do druhé světové války. Důraz je kladen na roli filosofie kontingence É. Boutroux, která na pozadí kontrastu mezi pozitivismem a spiritualismem připravila myšlenkové prostředí, v němž se rodily významné epistemologické koncepce, jimž jsou věnovány samostatné kapitoly. Na Boutrouxovu filosofii navazuje jak konvencionalismus (zejména H. Poincaré a P. Duhem), tak i kritický idealismus L. Brunschvicga. U těchto autorů jsou představeny hlavní myšlenky a základní epistemologické problémy, jimiž se zabývali. Totéž platí i o filosofii identity É. Meyersona. Společným tématem je vztah epistemologie k dějinám

vědy, jejich interpretace a nezdědka také jejich psychologických předpokladů. Otázkou (dis)kontinuity a (ne)proměnlivosti lidské mysli se týkají kapitoly o L. Lévy-Bruhlovi, H. Metzgerové i kratší kapitoly věnované pokračovatelům této tradice, Bachelardovi, Koyrému a Piagetovi. Francouzská epistemologie navzdory některým jednotlívým prvkům není prezentovaná jako jednotné hnutí nebo filosofická škola, ale jako jako významná kapitola v dějinách filosofie 20. století.

KŘÍŽEK, Daniel (2014): *Tariqa naqšbandija haqqánija: islámská mystická duchovní nauka v teorii a praxi*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni. 274 s. ISBN 978-80-261-0271-7.

Předmětem této knihy je analýza mystické duchovní nauky soudobého islámského řádu naqšbandija haqqánija (od roku 2014 nazývaného naqšbandija názimija). Výklad je rozdělen na tři základní části: Po metodologickém úvodu a stručnějším výkladu k islámu v západních prostředích následuje nejprve představení reálií souvisejících s existencí řádu (zejména ve Španělsku a v severokyperském Lefke) a následně detailní analýza stěžejních prvků učení této tariqy. Analyzovány jsou jak jednotlivé úkony a rituály, tak i kompletní metodologie mystické cesty. Kniha je ze značné části postavena na výsledcích zúčastněného pozorování každodenního života tariqy, na rozhovorech s jejími příslušníky a rozboru věroučných textů. Použitá metoda zúčastněného pozorování umožňuje kontrastovat teoretické a věroučné koncepty řádu s chováním jeho příslušníků v každodenních situacích. Kniha je tak nejen zásadním příspěvkem ke zkoumání islámu v ČR a na Západě, ale současně i případovou studií k fenoménu transnacionalismu a vlivu moderních technologií na každodenní život islámských mystických řádů.

LEICHTOVÁ, Magda (2014): *Misunderstanding Russia*. Asghate. 178 s. ISBN 978-1-4724-1789-3.

Kniha *Misunderstanding Russia* je věnována analýze ruské zahraniční politiky vůči západním zemím. Základním předpokladem knihy je to, že ve vztazích Ruska a „Západu“ vládne značné neporozumění způsobené rozdílnými ideovými rámci, ve kterých je ruská zahraniční politika na jedné straně vytvářena Ruskou federací a na druhé straně interpretována západními zeměmi. Kniha je věnována zejména procesům formulace ruské zahraniční politiky. Nejprve se čtenář seznamuje s ideovým pozadím ruské zahraniční politiky, s tradičními školami myšlení v ruské zahraniční politice a idejemi, které je spojují či rozdělují. Následuje analýza oficiálních dokumentů zahraniční politiky Ruské federace a také analýza výroků prezidenta Ruské federace k záležitostem zahraniční politiky. V průběhu těchto kapitol sledujeme, jak námi přestavené myšlenkové školy působí při tvorbě reakcí Ruské federace na chování dalších aktérů mezinárodního systému a také jakou roli hrají západní země v ruském zahraničněpolitickém diskurzu. V druhé části knihy je pak čtenářům představen vývoj ruské zahraniční politiky jako

součástí politické transformace Ruské federace. Jsou představeny klíčové události ruské transformace a jejich vliv na postupné proměny představ o demokracii, o charakteru vztahů se Západem či o místě Ruska ve světě. V závěrečných částech knihy pak sledujeme, jak tyto proměny ovlivňovaly a ovlivňují formování ruských zahraničněpolitických priorit.

MIŠTEROVÁ, Ivona (2013): *Angloamerické drama na plzeňských scénách*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni. 342 s. ISBN 978-80-261-0193-2.

Od doby svého vzniku bylo plzeňské divadlo pevně spjato se společenskou realitou. Na dobové události přirozeně reagovalo s různou intenzitou a v odlišné podobě. Ve zlomových obdobích národní historie, kdy dosavadní hodnoty podléhaly rozvratu, obracelo se k divákovi a stávalo se prostředkem vyjádření národního smýšlení a komunikační platformou v zápasu o uchování národní identity. Svůj společenský status, formovaný geografickými a etnickými specifiky na pozadí celkového kulturně-historického vývoje, si plzeňské divadlo podrželo dodnes. Publikace předkládá chronologický průřez angloamerickým činoherním repertoárem na scénách plzeňských divadel od konce devatenáctého století po první desetiletí nového milénia. Hledá spojitost mezi angloamerickou jevištní tvorbou a dobovými společensko-politickými událostmi. Analýza jednotlivých divadelních období a inscenací čerpá z rozsáhlého pramenného materiálu, zejména dobového tisku, divadelních periodik, žurnálů, almanachů, plakátů apod. Publikace, jež je výstupem projektu Grantové agentury České republiky, je zamýšlena jako příspěvek ke kulturním a literárním dějinám.

NOVOTNÝ, Lukáš a KODET, Roman (2013): *Velká Británie a konference v Locarnu. Příspěvek ke studiu kolektivní bezpečnosti ve 20. letech 20. století*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni. 250 s. ISBN 978-80-261-0265-6.

Když v roce 1918 skončila první světová válka, toužila většina lidí po pocitu bezpečí a věřila, že se něco podobného už nebude opakovat. Otázkou však zůstávalo, jak kýženého pocitu bezpečí dosáhnout. Cílem monografie je analýza vnímání a přístupu Velké Británie k problému evropské kolektivní bezpečnosti a k pokusům o její vytvoření v první polovině dvacátých let 20. století. Autoři se nejprve zaměřili na reakce britské veřejnosti a politiků na vznik Společnosti národů a poté na britské vnímání problému kolektivní bezpečnosti v první polovině dvacátých let 20. století. Jádro monografie tvoří analýza cesty ke konferenci v Locarnu, nastoupené v lednu 1925, samotné konference v Locarnu (říjen 1925) nebo postojů britských dominií k locarnskému paktu. Autoři se v monografii snaží odpovědět si na otázky, proč se Londýn odmítal v první polovině dvacátých let 20. století podílet na systému kolektivní bezpečnosti, zda Velká Británie musela přijít s alternativním návrhem řešení kolektivní bezpečnosti, jak se měnily či neměnily názory konzervativní vlády na kolektivní bezpečnost v průběhu sledovaného období nebo jaký byl vůbec význam Locarna pro atmosféru v meziválečné Evropě.

PIKNEROVÁ, Linda (2013): *Africký (mikro)regionalismus: jihoafrická zkušenost*. Brno: Barrister & Principal. 176 s. ISBN 978-80-7485-014-1.

Čtenáři se dostává do rukou kniha, která má ambici předestřít co nejucelenější vzhled do afrického regionalismu, a to se zvláštním zřetelem na jih tohoto kontinentu. Často se hovoří o tom, že Afrika je nejvíce marginalizovaným kontinentem světa. Odpovědí na toto nelichotivé postavení může být právě regionální spolupráce a integrace. Kniha nabízí pohled na tři stupně afrického regionalismu, a sice úroveň panregionální, regionální a mikroregionální, a osvětluje jak jejich obecné znaky, tak konkrétní specifika. Vzhledem k tomu, že se jedná o první podobnou publikaci v českém prostředí, snaží se autorka přiblížit i známé skutečnosti, které se v souvislosti s africkým kontinentem skloňují (slabé státy, špatná infrastrukturní síť) a které jsou chápány jako překážky bránící socioekonomickému rozkvětu kontinentu.

SCHUPPENER, Georg (2014): *Basiswissen Sprachgeschichte*. Lipsko: Hamouda. 94 s. ISBN 978-3-940075-90-1.

Kniha sumarizuje nejzásadnější aspekty dějin (vývoje) německého jazyka. Pojednává nejprve o teoretických východiscích popisu procesů vývoje jazyka a jazykových proměn. Dále podává přehled o historických souvislostech, do nichž lze vývoj němčiny zařadit. Představeny jsou pak jednotlivé vývojové fáze hornoněmčiny (Hochdeutsch) i dolnoněmčiny (Niederdeutsch). Nadto je pozornost věnována vývoji slovní zásoby, a to zejména ohledně jejího obohacování procesem přejímání slov. Se zvláštním zřetelem výklad přistupuje k jazykovým kontaktům německo-slovanským. Zásadní body pojednání jsou přehledně znázorněny ve vyobrazeních a grafech. Kniha se zaměřuje na představení základních poznatků daného oboru a je díky svému kompaktnímu zpracování vhodným východiskem pro studium vývoje německého jazyka a hlubší pochopení němčiny např. v rámci oboru Deutsch als Fremdsprache.

ŠEDIVÝ, Miroslav (2013): *Metternich, the Great Powers and the Eastern Question*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni. 1033 s. ISBN 978-80-261-0223-6 (pevná vazba), 978-80-261-0224-3 (on-line verze) (free download: <http://metternich.zcu.cz>)

Monografie založená na studiu rozsáhlého množství primárních pramenů ze 14 evropských archivů, vydaných dokumentů a odborné literatury zkoumá dějiny tzv. Východní otázky v první polovině 19. století z rakouského úhlu pohledu jako komplexní fenomén politických, hospodářských, náboženských, vojenských a sociálních dějin Evropy a Osmanské říše. Skrze analýzu blízkovýchodní politiky rakouského kancléře Metternicha se snaží nejen o nový pohled na tohoto státníka, ale také o přehodnocení některých názorů na fungování velmocenského koncertu a evropského státního systému jeho doby. Blíže viz recenze v *European History Quarterly* 44, 2014, 2, s. 368–369; *Slavic Review* 73, 2014, 3, s. 645–646; *Wiener Geschichtsblätter* 68, 2014, 2, s. 169–170; *www.sehepunkte.de* 14, 2014, 6.

TARANT, Zbyněk (2013): *Diaspora paměti – židovská paměť a reflexe holocaustu v Izraeli a Spojených státech*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni. 401 s. ISBN 978-80-261-0273-1.

Tato kniha se zabývá tématem židovské paměti holocaustu ve 2. polovině 20. století, a to s důrazem na proces konceptualizace a institucionalizace této paměti v Izraeli a ve Spojených státech. Názvem „Diaspora paměti“ pojmenováváme specifickou situaci židovských přeživších holocaustu, kteří po neúspěšném pokusu o návrat do původních domovů opouštějí evropskou půdu, odcházejí do Izraele a Spojených států a paměť událostí, které mnozí z nich přežili jen zázrakem, si odnášejí s sebou – do nového domova a na nové místo, které přitom nebylo připomínanými událostmi přímo zasaženo. Tato kniha pak popisuje příběh paměti, vnášené do nové krajiny, nových kulturních kontextů, jakož i nových historických okolností, která zcela zásadním způsobem ovlivnily to, jak dnes o událostech holocaustu Židé uvažují a jak si je připomínají. Kniha je postavena na disertační práci autora a své téma sleduje za pomoci analýzy dobového židovského tisku, rozboru teologických reflexí a výzkumu v terénu.

WAGNEROVÁ, Marina, SANDER, Gerald G. a kol. (2013): *Die Rechtssprache in der internationalen Diskussion*. Hamburg: Verlag Dr. Kovač. 240 s. ISBN 978-3-8300-6971-3.

Kdo sleduje aktuální diskusi o různých aspektech vztahu mezi právem a jeho hlavním nástrojem – řečí, dospěje k závěru, že výzkum právního jazyka se i přes značnou náročnost, kterou se vyznačují texty psané tímto odborným jazykem, stále těší intenzivní pozornosti řady jazykovědců i odborníků z oblasti právních věd. Jejich výzkum právního jazyka se přitom vyznačuje z hlediska jazykovědného i právního velkou rozmanitostí řešených problémů a otázek. S cílem představit tuto rozmanitost možných úhlů pohledu i metodologických postupů v oblasti výzkumu právního jazyka mezinárodně se v této monografii spojili autoři – lingvisté a právníci – z Dánska, Německa, Itálie, Polska, Ruska, Slovenska a Česka. Zároveň se publikace stala možností představit výsledky výzkumu z různých zemí, v nichž je právě zkoumání jazyka právních textů v rámci výzkumu odborného jazyka zdrojem důležitých impulsů, výzev i zajímavých dílčích témat. Jednotlivé kapitoly knihy se tak zabývají diachronními aspekty jazyka právních textů i jazykovou a obsahovou analýzou současných textů a zkoumají a komentují různé problémy z oblasti slovní zásoby, textové gramatiky, filozofie práva nebo politiky (právního) jazyka v Evropské unii. Publikace se stala významným příspěvkem k internacionální diskusi a výměně myšlenek v oblasti právní lingvistiky.

ZÁHOŘÍK, Jan, PIKNEROVÁ, Linda a DVOŘÁČEK, Jan (2014): *A History of Czechoslovak Involvement in Africa: Studies from the Colonial Through the Soviet Eras*. Lewiston, NY: Edwin Mellen Press. 208 s. ISBN 978-0-7734-0087-0.

V roce 2014 vyšla v americkém nakladatelství Edwin Mellen Press (v edici African Studies) kniha zabývající se vybranými kapitolami československého angažmá v Africe ve

dvacátém století. Jedná se o vůbec první ucelenější dílo, věnující se danému tématu v anglickém jazyce. Tým autorů z Fakulty filozofické ZČU (Jan Záhořík, Linda Piknerová, Jan Dvořáček) se především v historické perspektivě zabývá mj. československo-jihoafrickými vztahy, rolí Československa při dekolonizaci Konga, českými cestovateli v Etiopii a jejich reflexí Etiopie ve 20. a 30. letech 20. století, případně působením Československa v subsaharské Africe v éře zintenzivňujícího se sovětského zájmu o Afriku.